

Prof. Robert Faurisson - rozhovor

Radio Islam, 14. dubna 1991

Jmenuji se Robert Faurisson. Je mi 62 let. Jsem univerzitní profesor ve Francii a jsem revizionistou. Zdravím posluchače Radia Islam a hlavně děkuji Ahmedovi Ramimu. Ahmed Rami mi položil sedm otázek ohledně revizionizmu holocaustu.

1. Co je to vlastně revizionismus?
2. Co si myslíte o plynových komorách?
3. Co si myslíte o genocidě?
4. Co si myslíte o 6 milionech obětí?
5. Co si myslíte o svědcích?
6. Co si myslíte o těchto dvou revizionistech: jeden pochází z Kanady - Ernst Zündel a druhý z USA – Fred Leuchter.
7. Můžete nám říci něco bližšího o vašem nedávném soudu v Paříži, konajícím se od 21. do 22. března? Rozsudek má padnout 18. dubna.

Nyní se vám pokusím na těchto sedm otázek odpovědět.

1. Co je to vlastně revizionismus?

Pojmem revizionismus se rozumí „překontrolování“ obecně uznávaných skutečností. Tak například obecně uznávanou skutečností v minulosti bylo, že planeta Země je placatá a kolem ní obíhá Slunce. Ale lidé, kteří chtěli „překontrolovat“ tuto všeobecně uznávanou pravdu, zjistili, že Země je ve skutečnosti kulatá a obíhá okolo Slunce. Nebo: Nero zapálil Řím. To je lež. Napoleon podpálil Moskvu. To je lež. Jiný příklad: Během druhé světové války měli Němci údajně usekávat belgickým dětem ručičky a Bulhaři, spojení s Německem, měli zplynovávat sourozence v plynových komorách. Což je opět lež. Usmrcení plynem během druhé světové války se považovalo za výhradně německý zločin. O tomto rozhodl mezinárodní vojenský tribunál v Norimberku v letech 1945 – 1946. Ve skutečnosti to byl sovětský zločin. Jiný příklad: Usmrcování plynem se mělo údajně dít v Dachau, Buchenwaldu a Bergen-Belsenu. Ale v roce 1960 historici rozhodli jasně – ve skutečnosti se v Dachau, Buchenwaldu ani v Bergen-Belsenu žádné plynování neprovádělo; ale stále se tvrdí, že v Osvětimi a jiných místech byly plynové komory, kde se usmrcování plynem provádělo. A nyní docela nedávný příklad revizionizmu. Abychom si ukázali, že je náš revizionismus opravdu nezbytný, podívejme se, co všechno již bylo novináři řečeno o Rumunsku či válce v Zálivu.

Prvním opravdovým revizionistou holocaustu byl Francouz Rassinier. Byl to socialista a odbojář, který byl za války deportován do koncentračního tábora Buchenwald. Když se odtud vrátil zpět, zjistil, kolik podivných příběhů se o tomto i jiných táborech šířilo. Rozhodl se, že vše musí pečlivě ověřit a znovu prověřit. Prohlásil: „I když v sobě máme tolik nenávisti a touhy po pomstě, nemáme žádné právo zveličovat naše utrpení, či dokonce lhát. Pravda musí zvítězit.“ A zjistil, že – ano, deportace Židů existovaly, koncentrační tábory – ano, také existovaly. Plynové komory pro dezinfekci – ano, ale plynové komory pro zabíjení lidí – ne. Najednou viděl, že počet šest milionů zabitých Židů je naprostý nesmysl. A zároveň prohlásil, že musíme zjistit skutečný počet mrtvých a zabitých – Židů i nežidů. Také řekl, že cyklon B byl

používán k dezinfekci a krematoria ke spalování mrtvých těl. Dnes jsou revizionisti po celém světě.

2. Co si myslíte o plynových komorách?

Lidé si většinou myslí, že jako plynová komora určená k zabíjení lidí může být použita jakákoliv místnost. To je ale absolutní nesmysl. Obzvláště pokud je jako plyn použit kyanovodík či cyklon B. Lidé zaměňují sebevraždu plynem či nehodu spojenou s plynem za cílené zabítí plynem. Pokud se chcete otrávit plynem, může to být zdánlivě jednoduché, ale můžete způsobit škaredou nehodu. Ze všech zbraní je plyn nejobtížněji použitelný. Pokud někoho chcete usmrtit plynem, jistě byste přitom neradi zabili sami sebe. Jděte a navštivte nějakou plynovou komoru v americké věznici a povšimněte si, že tam zabíjejí pouze jednoho člověka. Abyste usmrtili pouze jednu osobu, musíte dodržovat mimořádná bezpečnostní opatření. Opravdovým problémem je vzduchotěsnost. Největší obtíže nastávají s použitím kyanovodíku či cyklonu B, protože silně přilnou k povrchům a k lidskému tělu obzvláště. Pro plynovou komoru také potřebujete velmi silné dveře. Taktéž se neobejdete bez speciálního vybavení, pomocí něhož zneutralizujete plyn po zplynování. Doktor a dva muži vstupují do plynové komory se speciálními plynovými maskami a musí mrtvé tělo pečlivě očistit, protože to samotné je otrávené.

Oproti tomu je usmrcování až DVOU TISÍC lidí naráz cyklonem B, které se mělo konat v Osvětimi – přičemž členové útvaru zvláštního nasazení měli údajně při vstupu do plynových komor jíst a kouřit, což by znamenalo, že logicky žádnou plynovou masku mít nemohli – opravdu směšnou historkou. Cyklon B se navíc vyznačuje svou výbušností. Existuje mnoho důkazů o tom, že zabíjení lidí v plynových komorách bylo z fyzikálních, chemických, topografických, architektonických i mnoha jiných důvodů nemyslitelné.

3. Co si myslíte o genocidě?

Toto je třetí otázka. A má odpověď je následující: Neexistovala vůbec žádná taktika cílené likvidace evropských Židů. Žádné nařízení, žádný plán, žádný rozpočet, žádné instrukce a žádné zbraně. Takzvané „konečné řešení“ bylo teritoriálním řešením. A takzvaný „protokol z konference ve Wannsee“ výslovně uvádí, že po válce přeživší Židé budou propuštěni a tím vznikne Židovské obrození. Jistou dobu měli Němci v úmyslu použít jako místo pro „konečné řešení“ Madagaskar. Ale v průběhu války se to začalo jevit jako nesmyslné, a proto se rozhodli Židy jako nepřátele Německa co nejvíce izolovat v koncentračních, přechodných či jiných táborech, ale rozhodně ne ve vyhlazovacích.

4. Co si myslíte o šesti milionech obětí?

U norimberského soudu bylo řečeno, že bylo zabito 6 milionů Židů. Tento počet je ale absurdní. V roce 1979 bylo historiky uznáno, že tento počet byl symbolický, což znamená neplatný. Ve skutečnosti během války mnoho Židů zemřelo a mnoho jich také přežilo. Podívejte se na všechny ty organizace těch, co přežili! Otázkou je, co znamená slovo MNOHO. Tato otázka by měla být zodpovězena lidmi, kteří viní Německo. Myslím, že je možné ji zodpovědět za předpokladu, že bychom pracovali v Německu v místě zvaném Arolsen v mezinárodní pátrací službě. Jenže jít tam a udělat průzkum nemůžeme. Uvedu příklad. Až do dubna roku 1990 se říkalo, že v Osvětimi byly zabity 4 miliony lidí, z toho 90% Židů. Bylo to napsáno v 19 různých jazycích na velkém pomníku v Birkenau. Ale v dubnu 1990 se příslušné orgány osvětimského muzea rozhodly tento nápis odstranit, protože tento počet – oficiální počet – od norimberského soudu byl silně přehnaný. Nyní se říká „asi jeden milion“. To je to „překontrolování“. To je REVIZIONIZMUS. Ale to nestačí. Ve skutečnosti si myslím, že mám dobré důvody se domnívat, že v Osvětimi zemřelo zhruba 150 000 lidí, řekl jsem ZEMŘELO – NE BYLO ZABITO, i když někteří zabiti samozřejmě byli. Ale většinou umírali na tyfus.

5. Co si myslíte o svědcích?

Mnoho lidí tvrdí, „ale co svědci?“. Připomenul bych, že my jsme svědci všeho – i létajících talířů. Každý Žid, přeživší Osvětim, je živoucím důkazem toho, že Osvětim nebyla vyhlazovací táborem. Mnoho těch, kteří přežili, této povídačce o plynových komorách samozřejmě věří. Někteří Židé, ale pouze někteří, tvrdí, že viděli zplynování, ale nikdy nepodstoupili křížový výslech, kde by byli dotazováni na fakta ohledně těchto údajných zplynování. Poprvé se někteří z nich zúčastnili křížového výslechu, týkajícího se důležitých skutečností, v Torontu v roce 1985 u soudu s Ernstem Zündelem. A věřte mi, byla to pro tyto samozvané svědky katastrofa. Slavný Rudolf Wrba řekl, že jeho výpověď o Osvětimi, jeho psané svědectví bylo básnické vyobrazení a dokonce to řekl latinsky, *licentia poetarum*. Žádný svědek zplynování neexistuje.

6. Co si myslíte o Ernstovi Zündelovi a Fredu Leuchterovi?

Ernst Zündel je Němec žijící v Torontu. Pro revizionismus udělal víc než kdokoliv jiný. Byl obžalován před soudem, stejně jako mnoho dalších revizionistů po celém světě. Byl také odsouzen. Ale jeho dva dlouhé soudní procesy, konkrétně v roce 1985 a 1988, byly velkým odhalením. Odhalily, že židovský profesor Raul Hilberg, číslo jedna mezi historiky zabývajícími se holocaustem, je totálně nekompetentní. Nikdy nenavštívil koncentrační tábory, nevěděl nic o takzvaných plynových komorách. Zmínil pouze Hitlerovy rozkazy zabít Židy, ale na otázku, jak to doloží, musel přiznat, že neexistovaly atd. atd.

V roce 1988 poslal Ernst Zündel Freda Leuchtera, specialistu na popravy v plynových komorách v amerických věznicích, do Osvětimi, Birkenau a Majdanku. Fred Leuchter napsal 193 stránkovou zprávu, zahrnující chemickou analýzu vzorků pořízených v těchto táborech a analyzovaných americkou laboratoří. Výsledkem byl zisk hojných důkazů, které ve výše zmíněných táborech potvrzují existenci desinsekčních plynových komor, ale vůbec žádné důkazy o tom, že místnosti, které měly údajně sloužit jako vražedné plynové komory, jimi skutečně byly.

Zjistili jsme, že osvětimské muzeum nechalo provést expertízu zahraničními experty v Krakově (v Polsku), která by vyvrátila, nebo uznala pravdivost Leuchterovy zprávy. A výsledkem bylo potvrzení toho, co Fred Leuchter řekl.

7. Můj nedávný soud

V průběhu uplynulých dvanácti let jsem byl tahán po mnoha soudech. Ale nezabývám se tím. Jde mi pouze o pravdu. Nedávno byl ve Francii zaveden zákon ustanovující jeden měsíc až jeden rok vězení a 2000 – 300 000 franků jako pokutu každému, kdo by popíral zločiny proti lidskosti, které byly ustanoveny norimberským tribunálem. A to je důvod toho, proč jsem byl obžalován. Tak jsem udělal něco velmi jednoduchého. Přinesl jsem do soudní síně 42 svazků pořízených během norimberského soudního procesu a řekl jsem: „Tady máte 25 000 stránek. Prosím, najděte mi jeden, pouhý jeden důkaz, svědčící o existenci alespoň jediné plynové komory. A nyní najděte jeden, alespoň jeden důkaz o existenci genocidy, což znamená plán k fyzické likvidaci Židů.“ Věděl jsem, že nenajdou ani jeden příklad, ani jediný důkaz, protože norimberský soud se o nějaké dokazování ani nepokoušel. Vše bylo automaticky přijato jako ověřené. Proto jsem neměl nejmenší starost. Měl bych zde říct, že tento velký podvod ohledně plynových komor je starý už téměř 75 let. Protože už v letech 1916, 1917 měli údajně Bulhaři přivést jisté sourozence do plynových komor, aby je zplynovali. V roce 1920 bylo uznáno, že je to lež. Ale ve čtyřicátých letech tuto lež opět použili, jen ji trochu upravili a oznámili světu, že Němci plynovali Židy. Nechci tuto lež nechat dál rozšiřovat a je mi jednou, jestli mě budou lidé nazývat antisemitou, nacistou či jinak. Já antisemita ani nacist a atd. rozhodně nejsem.

Závěrem bych dodal, že pokud jde o revizionismus, sdílím velký optimismus, ale co se týče revizionistů, jsem velký pesimista, protože život se pro nás, revizionisty, stává čím dál tvrdším. Ale beru na vědomí, že revizionismus je velké intelektuální riziko konce tohoto století. A tímto gratuluji Ahmedu Ramimu a ostatním lidem ve Švédsku a kdekoliv jinde k jejich boji proti této velké lži a za pravdu, svobodu a spravedlnost.

Faurisson pro Radio Islam podruhé

Dámy a pánové, nejprve bych rád vyjádřil svůj obdiv Ahmedovi Ramimu za jeho odvalu a za to, čeho dosahuje. Je uvězněn. Ale to, jestli je uvězněn nebo ne, pokud to tak mohu říct, nehraje příliš velkou roli, protože jeho myšlenky se šíří po celém světě víc a víc. Tím myslím jeho revizionistické myšlenky. Švédského žalobce, který uvrhl Ahmeda Ramiho do vězení, považuji za muže zodpovědného za zločin. Ale zároveň si myslím, že bych tomuto muži měl vyjádřit velký dík, protože právě uvrhnutím Ahmeda Ramiho do vězení umožnil další rozvoj revizionistických myšlenek. Nyní vám přiblížím nějaké zprávy od doby, kdy jsem k vám mluvil naposledy. Myslím, že to bylo 14. dubna.

Jako obvykle je situace pro revizionisty více a více obtížná. Ale pro jejich myšlenky se situace stává lepší a lepší. Takže první špatná zpráva – tedy co se týče revizionistů. 18. dubna jsem byl odsouzen francouzským soudem kvůli rozhovoru, ve kterém jsem popíral existenci údajných plynových komor v německých koncentračních táborech a politiku, údajnou politiku fyzické likvidace Židů. Toto odsouzení bylo možné díky speciálnímu zákonu proti revizionistům, který je zaveden od 14. července 1990. Nařídili mi, abych zaplatil 250 000 franků. Část této částky je podmíněčná, jde o 100 000 franků. To znamená, že musím zaplatit přesně 150 000 franků a pokud bych to udělal znovu v dalších pěti letech, musel bych zaplatit 100 000 franků navíc.

I přesto jsem se 18. dubna odpoledne okamžitě rozhodl učinit to znovu. Nechtěl jsem čekat pět let – ani ne pět hodin, protože jsem si uvědomil, že mou povinností je proti této odporné lži bojovat. Sám můj vydavatel byl obviněn a musel zaplatit 180 000 franků. Oba jsme se rozhodli, že se odvoláme. 20. dubna nějakí Židé napadli skupinu dvanácti starých lidí při jednom setkání a jeden z těchto starých lidí, žena ve věku 67 let, je doposud stále v hlubokém komatu. Jednomu muži rozbili hlavu, ztratil schopnost mluvit a je ochrnutý na pravou polovinu těla. Mnoho jiných lidí bylo ošklivě zraněno, stejně jako já sám 16. září 1989, kdy jsem byl napaden třemi Židy ve Vichy. Revizionistický vydavatel, Pierre Guillaume, má v Paříži knihkupectví. Židé přicházeli každé úterý, aby dělali demonstrace, leckdy i násilné demonstrace proti jeho obchodu. A mohl bych vyjmenovat mnoho dalších nepříznivých zpráv. Konkrétně k Bernardu Notinovi, univerzitnímu profesorovi z Lyonu. Úřady mu umožnily, navzdory tomu, že je revizionista, aby mohl vyučovat. Ale Židé, respektive židovské organizace, se rozhodli, bez ohledu na nějaké vyšší rozhodnutí, že Bernard Notin v Lyonu již dále působit nebude.

Ale nyní ty dobré zprávy – tím myslím novinky ohledně revizionismu. Za prvé, řekl bych, že v Německu nyní zavládla opravdová panika. A to od chvíle, kdy bylo vydáno téměř 200 000 kopií komerčních novin zdarma. V těchto novinách jménem Münchener Anzeiger (Mnichovský věstník) byl uveřejněn velmi dlouhý rozhovor s Ahmedem Ramim. A najednou před sebou máte stránku zabývající se velkým osvětivským podvodem. Lidé jsou tím docela překvapeni a zaujati. A nepřátelé revizionismu neví, co dělat a hlavně – jak se s tím vypořádat.

Z jiného soudku – nedávno jsme se dozvěděli, že noviny po celém světě zatajily mimořádnou zprávu. A nyní se vám chystám o této zprávě něco sdělit. Musíme se vrátit zpět k 24. září 1990. Toho dne zaslal zahraniční výzkumný institut v Krakově, v Polsku, zabývající se toxicologií, dopis do osvětimského muzea s odpovědí na žádost o zahraniční výzkumnou studii týkající se plynových komor v Osvětimi. Tím myslím plynové komory určené k desinsekci a plynové komory údajně určené k vyvražďování lidí. A víte, jaké byly tyto výjimečné výsledky? Výsledek byl ten, že v plynových komorách určených k desinsekci bylo nalezeno mnoho, opravdu mnoho stop po kyselině kyanovodíkové, které na místě zůstávají ještě po mnoho staletí. Oproti tomu v místech údajného vyvražďování lidí plynem nebyly nalezeny žádné stopy kyseliny kyanovodíkové. To znamená, že Američan Fred Leuchter měl ve své slavné zprávě, kterou se obhajoval Ernst Zündel u soudu v Torontu, pravdu.

Teď přejdu k ženě jménem Madeleine Reberieux, která je historičkou a zároveň předsedkyní Ligy lidských práv ve Francii. Tato dáma je absolutně proti nám. Ale uznala za vhodné učinit přiznání. Nedávno řekla, že plynové komory, které můžete navštívit v Osvětimi, byly postaveny jen pro návštěvníky. Což je mimořádné!! Tak prosím, až se vydáte navštívit tato místa, zeptejte se pověřených osob: „Co si myslíte o tom, co řekla Madeleine Reberieux? Je pravda, že to bylo postaveno výhradně jen pro turisty?“

Další zpráva: V Tunisku zveřejnily 12. května (předevčírem) francouzsky psané noviny La Presse článek, který je zcela revizionistický a píše se v něm o Ahmedu Ramim. Revizionismus se nyní rozšiřuje i do Tuniska. A tyto noviny byly francouzskými úřady ve Francii zakázány.

Existuje mnoho dalších příznivých zpráv a já bych rád na závěr dodal toto: Úplně chápu, že to začíná být pro Ahmeda Ramiho, pro mne i pro mnoho revizionistů po celém světě čím dál těžší, ale myslím, že nás to příliš netrápí, protože vidím, že lidé, kteří jsou proti nám, jsou stále víc nervózní. Oni nevědí, co dělat, co říci, co napsat a hlavně co odpovědět. S tím se shledáváme v Paříži, Stockholmu, Londýně, Bruselu, Mnichovu, Vídni, Varšavě, Římě, Madridu, Bostonu, Los Angeles, Torontu i Melbourne. A tito lidé jsou obzvláště znepokojeni, protože vidí, že se Arabové a muslimové probouzí. Začínají chápat, že je tu velká lež. Ať už je rozhodnutí soudu jakékoliv, tím se nezabývám. Udělám to znovu. Budu pokračovat a vím, že jednoho dne vyhraji. A mnoho lidí spolu se mnou, mnoho lidí spolu s Ahmedem Ramim, všude po celém světě. Děkuji vám.

Translation © Petra Bělohávková, 2005
<http://www.vzdelavaci-institut.com>